

ВЕНЦЕСЛАВ КОНСТАНТИНОВ
ХУГО ФОН ХОФМАНСТАЛ

chitanka.info

Хуго фон Хофманстал (1874–1929) е австрийски поет, белетрист, есеист и драматург, роден във Виена в семейството на банкиер от стар аристократичен род. Завършва елитната Академична гимназия във Виена, където изучава италиански, френски, английски, латински и гръцки. Под влиянието на Фридрих Ницше започва да публикува (под псевдоним) още шестнадесетгодишен. Запознава се с възрастния вече Хенрик Ибсен и с Герхарт Хауптман. Но най-голямо значение за духовното му развитие има срещата със Стефан Георге в 1891 г. Хофманстал следва право във Виенския университет, но скоро напуска и поема доброволна едногодишна военна служба при драгунския полк в Брюн (днес Бърно). После Хофманстал записва френска филология и завършва с докторат. Предприема пътувания до Венеция и Париж, където се запознава с Морис Метерлинк и скулптора Огюст Роден. Приятелство го свързва с Райнер Мария Рилке и композитора Рихард Щраус, с когото осъществява редица общи проекти в сътрудничество с режисьора Макс Райнхард.

Ранното творчество на Хуго фон Хофманстал, създадено в маниера на сецесионния „югендстил“, е обвеяно от тъжното очарование на френския символизъм. Поет на „уморената кръв“, той отрича натурализма и застъпва естетическите идеи на Fin-de-siècle за „чисто изкуство“. Хофманстал смята, че всеки човек, независимо от своя произход, раса и епоха, носи в себе си една първоначална, още лишена от съдба „пре-екзистенция“, която в сблъсъка с живота и в резултат на „деяния и страдания“ се превръща в осъзната „екзистенция“. Това схващане за съществуването върху тази земя позволява на поета да се приобщи към различни културни сфери — в творчеството му се долавят влияния от Еврипид, средновековната лирика на минезингерите и австрийската барокова книжовност, но също и от Шекспир, Гьоте, Стефан Георге, Райнер Мария Рилке. Въпреки това многообразие от въздействия Хофманстал рано постига свой собствен стил и индивидуален художествен изказ.

Поетическата слава на Хофманстал се гради на умението да изразява тайнствените връзки на предметите с човешката душа чрез ритмично пулсираща, неизказано музикална словесна магия. Сред по-важните му произведения личат първата му драма „Вчера“ (1891), последвана от „Смъртта на Тициан“ (1892), „Безумецът и смъртта“ (1893) и „Жена на прозореца“ (1897), а също „Избрани стихове“ (1903)

и повестта „Жената без сянка“ (1919). В 1919 г. Хуго фон Хофманстал за първи път е номиниран за Нобелова награда, но и при следващите номинации не получава отличието.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.